

[Weikop.]

Krag dengang mente, at man havde tilstrækkeligt materiale til at kunne bedømme den tiltagende — som der blev sagt — monopolisering i vort erhvervsliv. Jeg vil også minde om, at den højtærede handelsministers partifælle hr. Rager, der var det radikale venstres ordfører dengang, ikke var særlig blid over for trustkommissionen. Han rettede tværtimod et meget skarpt angreb på den. Han sagde, at det var skrivebordsarbejde, og at trustkommissionen var uden forståelse for nerven i de virksomheder, der var genstand for undersøgelse. Sådan så det ud dengang.

Når man tænker på den fart, socialdemokraterne dengang krævede for at få afsluttet det vigtigste — det tror jeg man har lov at sige — afsnit af trustkommissionens arbejde, er det vel ikke så mærkeligt, at både venstre og vi finder, at såvel den tidligere handelsminister, fru Lis Groes, som den nuværende højtærede handelsminister trods den redegørelse, vi har fået i dag, har set med en vis ligegyldighed på, om arbejdet i trustkommissionen blev tilendebragt, og jeg synes, denne ligegyldighed rimer meget dårligt med de krav, som socialdemokraterne stillede i 1952 både til trustkommissionen og til den borgerlige regering.

Dengang vi traf aftale om, at trustkommissionen skulle tilendebringe sit arbejde, var der vist ingen, der troede — det vil jeg gerne gentage — at det ikke kunne tilendebringes i løbet af et års tid. Dette arbejde var så langt fremme, at det ikke skulle være spildt, og det var som sagt den almindelige mening dengang, at man var så langt fremme med det, at det kun kunne dreje sig om forholdsvis kort tid.

Nu har den højtærede minister forklaret, hvad tiden er gået med, og jeg forstår, at den højtærede minister vil have, at svaret udelukkende skal lægges over på erhvervene, at den højtærede minister vil være, om jeg så må sige, janfri, og at trustkommissionen også skal være det. Må jeg minde om, hvad den højtærede ministers partifælle hr. Rager dengang sagde — sådan noget kunne det naturligvis aldrig falde mig ind at sige — at de herrer sad i trustkommissionen og læste jubilæumsskrifter op for hinanden, det var det, tiden gik med. Nu

forstår jeg, at den alligevel er gået med noget andet, men det skal jeg ikke komme ind på. En ting er vel imidlertid givet: at trustkommissionen ikke fremdeles sidder og indhenter oplysninger, der angår forhold, som ligger mere end 20 år tilbage i tiden, og alene af den grund kan det jo ikke være jubilæumsskrifter, man sidder og læser.

Det, som for venstre og det konservative folkeparti er det afgørende, er, at den permanente monopollov bevirker, at trustkommissionen ikke længer er nødvendig, og det var også det, vi mente dengang; for trustkommissionens hovedopgave — det tror jeg man må erkende — var netop at fremkomme med indstilling om en ny monopollov, hvis en sådan — som der stod — var påkrævet. Denne opgave er løst helt og fuldt.

Dernæst skulle trustkommissionen undersøge, i hvilket omfang der fandtes interessefællesskab, finansielt sammenknyttede selskaber eller deltagelse i aftaler m. v., som kunne begrænse erhvervsfriheden og den fri konkurrence, og som eventuelt måtte kræve indgreb. Denne opgave er nu lagt i hænderne på monopoltilsynet, al den stund formålet med dette er, at det skal føre tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger, hindre urimelige priser og forretningsbetingelser og sikre de bedst mulige vilkår for fri erhvervsudøvelse. Monopolloven og monopoltilsynet har derfor efter vor opfattelse overflødiggjort trustkommissionens arbejde, og det var også derfor, vi dengang var inde på, at kommissionen skulle ophæves. Under alle omstændigheder forekommer det mig at være uheldigt, at to organer beskæftiger sig med det samme arbejde.

Man kan så stille det spørgsmål, om trustkommissionen i henhold til loven har større beføjelser til at indkræve oplysninger end monopoltilsynet. Men der er ingen forskel i så henseende. Monopollovens § 15 og § 4 i loven om nedsættelse af en trustkommission er fuldstændig identiske. Trustkommissionen og monopoltilsynet kan kræve præcis de samme oplysninger, og der er således ingen som helst begrundelse på dette område for at bevare trustkommissionen. Ærlig talt, har vi ikke — jeg spørger den højtærede minister — kommissioner nok? Trustkommissionen har nu — det synes jeg man skal slå fast — om nogle